

La gracieta del bloc

Prestigiosos lingüistes de Madrid lloen -i envegen- la tasca que fa el Termcat

La Vanguardia en català | 27/08/2012 - 00:00h

MAGÍ CAMPS | Sigue a este autor en [Twitter](#)
Barcelona

Llegeix-ne la versió en castellà

Els lectors de *La Vanguardia* es caracteritzen per una enriquidora i valuosa interacció. Davant d'un error o imprecisió, n'avisen ràpidament la redacció per tots els mitjans de què disposen. Pel que fa al model de llengua que fem servir en l'edició catalana, a banda de les badades inexplicables -que només es poden justificar per les presses del tancament-, els lectors han acceptat de bon grat les mínimes transgressions gramaticals que estableix el llibre d'estil. És cert que de tant en tant arriben consultes que demanen per què escrivim sisplau o esclar, quan l'IEC continua prescrivint si us plau i és clar en tots els casos, però un diari és una avançada que permet fer aquests petits passos ben rumiats.

Un cas a banda és el del *blog* -que és la grafia que fem servir al diari, tal com fan una bona colla de mitjans de comunicació-. El cas és que el Termcat l'ha convertit en *bloc*. D'entrada cal dir que el Termcat, tot i que no arriba a ser la norma absoluta de l'Institut d'Estudis Catalans, sí que n'és l'antesala. El centre de terminologia treballa conjuntament amb l'IEC i en rep la benedició. El seu objectiu principal és fixar la terminologia del català i ofereix, a més, els equivalents en altres llengües: ho fa de manera sistemàtica en castellà i en anglès, però també acostuma a haver-hi l'equivalent francès, l'italià i l'alemany. A Madrid, n'he sentit lloances de lingüistes prestigiosos, que desitjarien que el castellà tingués un centre d'aquesta mena. El que dic és textual, la qual cosa vol dir -com acostuma a passar en aquest país invertebrat- que no s'adonen que ja el tenen, perquè la tasca del castellà ja la fa el Termcat, malgrat que la seu no sigui a Madrid. Crear un centre de terminologia per a l'espanyol -amb seu a la capital- seria duplicar funcions. Però no seria gens estrany que acabés passant.

Tornant al *bloc/blog*, en aquest cas els lectors no ens escriuen per queixar-se o demanar explicacions de per què transgredim la grafia del Termcat, sinó que mostren el seu acord per haver optat per *blog*. La raó per la qual escrivim *blog* és ben senzilla: si ens hem passat la vida aprenent-nos els diacrítics (mà-ma, món-mon, pèl-pel), per què ara hem de renunciar a una lletra que ens ajuda a distingir un mot de l'altre? Si s'hi imposa *bloc*, pel caprici o la gracieta de fer-lo coincidir amb la paraula ja existent (que també ens va venir de l'anglès), perdrem dues coses: la grafia diacrítica (per diferenciar el *blog* del *bloc*) i, el que és més greu, la grafia internacional, que a més no contradia cap norma ortogràfica del català.

Sigue a [Magí Camps](#) en [Twitter](#)